

ושואלת הגמרא: **ולא?** וכי אין מקום לחשוש להוספה בהשחתת זרע על ידי החימום בהשתא.

והתניא [בתוספתא פ"ב ז', על משנתנו]: **הא** [דהיינו האיש הבודק את עצמו באופן תדיר] **למה זה דומה** —

לנותן אצבע בעין, שכל זמן שאצבע בעין
— **עין מרמעת וחוזרת ומרמעת!**

וכמו כן באיש, שככל שהוא מוסיף ובודק כך הוא גורם להוצאת זרע נוספת!

ורבא מתרץ שיש לחלק, כי במשנתנו מדובר שהזדעזעו איבריו והרגיש שנעקר הזרע, כולו כאחד לצאת. ובמקרה שכזה — **כל אחזרומי, וחדר אחזרומי בשעתיה** — **לא שביח!** ואלו כוונת הברייתא שמדמה את הבודק למי שנותן אצבע בעין היא במקרה השונה מהמקרה שמדברת בו המשנה — שהוא ממשמש באבר בתדירות, וכגון

לפי שבכך הוא מוציא זרע לבטלה, וזה (8) היה חטא דור המבול?!

ולתרץ זאת **אמר אביי**: שההתר לאחוז באמתו ולבלוע את התרומה, הוא דוקא **במטלית עבה** שאינה מחממת, ואינה גורמת להשחתת זרע. [ולתירוץ זה נתכוונה הגמרא לעיל שאמרה 'כדאמר אביי במטלית עבה'].

רבא אמר: אפילו תימא שאירי שאוחז באמתו **במטלית רכה** — **כיון דעקר הזרע לצאת** — **עקר?**

ומקשה הגמרא: **ואביי**, מדוע אסר לאחוז את אמתו במטלית רכה? והרי כבר נעקר הזרע ממקומו עוד לפני הבדיקה?

ומתרצת: **חייש דילמא אתי לאוסופי** להוציא זרע על ידי החימום שבשעת האחיזה באמה.

ורבא, לא חייש דלמא אתי לאוסופי!

תורה, שנפטרו ממצוות פריה ורביה, אינם אסורים להשחית זרע.

אולם עדיין קשה קושיית המשנה למלך, מדוע אלו שכבר הולידו בן ובת ונפטרו מהמצווה נענשו במבול, ואין לומר ששיעור זה לקיום מצוות פו"ר הוא רק בישראל, ובן נח מצווה לעולם, לפי **שרשי** בבראשית [ד, כד] כתב שנשי למלך פרשו ממנו אחר שקיים פרו ורבו. והוכיח המשנה למלך מזה שגם בן נח נפטר בכך אחד ובת אחת. ועוד קשה, מדוע נענשו הנשים, שאינן מצוות על פרו ורבו.

ותירץ הערוך לנר, שלא כולם מתו במבול במעיונת רותחין, אלא רק אלו שהיה בידם גם עוון ביטול פרו ורבו. עוד תירץ, כיון שמטרת בריאת העולם היא "לא תהו בראה לשבת

8. כתב הערוך לנר, שודאי היו בידם עבירות נוספות, כגון גזל, כדכתיב "כי מלאה הארץ חמס", אלא שהעונש במים רותחים היה רק משום עבירה זו, כמבואר בגמרא בר"ה [יב, א] "ברותחין קלקלו בעבירה, וברותחין נדונו".

הקשה המשנה למלך [מלכים י', ז ד"ה "נחזור לענינו"] מדוע נענשו דור המבול על הוצאת זרע, והרי אינם בכלל ז' מצוות בני נח! **ובתוס'** בסנהדרין [נט, ב ד"ה "והא"] מצינו מפורש שאין איסור לבני נח להשחית זרע. ואפשר לתרץ על פי שיטת ר"ת, שאיסור השחתת זרע הוא חלק ממצוות פרו ורבו, ולכן, קודם מתן תורה שהיו מצווים בני נח על פרו ורבו, כמבואר בגמרא בסנהדרין [שם] היו מצווים גם על איסור השחתת זרע, ורק אחר מתן